24

DISCURSUS JURIDICUS
De
OCCUPATIONE BELLICA
Cujus Subjectas adſertiones
FAVENTE S.S. TRIADE
SUFFRAGANTE MAGNIFICO ET NOBILISSIMO JCTORUM ORDINE IN ILLUSTRI LL. NUTRICE SALANA
MODERATORE
VIRO Conſultiſſimo atq; Clariſſimo
DN. JOHANNE THOMÆ
J. U. Doctore, Patrono Promotore ac Præceptore ſuo omnimodæ obſervantiæ cultu nunquam ſatis adficiendo
Examini Placido Submittit
CHRISTOPHORUS PATTONE
Regiomontanus Pruſſus.
IN ACROASI JCTORUM
ad d. Sept.

Juſtiſſima patiendi vice, quod quisq; alieno excogitavit Supplicio, excipit ſuo. Sen.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

JENÆ,
è CHALCOGRAPHÉO LOBENSTEINIANO.
Anno cIↃ IↃc III.

PAcem ſaxit Deus, pangant Heroës! Jurisprudentiæ eſt, ut in bello jura Pacis, ita & in pace belli Jura meditari. Quæ verò, inquies, Jura, ſi leges inter arma ſilent? Ita eſt. ſilent. habent ergò arma ſuas leges, quibus torpor ille eſt excutiendus, ut ſilere deſinant. nec ubique ſilent, nec omninò, niſi tot ſcripta, quibus belli Jus defendi vidimus (Manifeſta vocant) unâ delere velis lineâ. Publicum id Jus eſt, de quo inter ipſos hoſtes diſceptari ſolet. neque, ſi de privato quæras, cauſæ deſunt inter cives quotidiè atque milites ventilatæ, deciſæ. De ſingulis ſingula à nobis ne expectes. Paucula ſunt. En habes.

DE OCCUPATIONE BELLICA.

INſcriptio † illicò ne offendat, veremur. Occupatio inquit Sutholt. *diſſ.*4.*§.21.* eſt rei, quæ nullius eſt, animo domini facta apprehenſio. res vero hoſtium alicujus eſſe, vide apud Eundem *d.l.*§.*37.junct.§.31.* Colorem ei † rei quærere poſſemus, ſi cum Weſenbecio *in Iſag.Inſtit.lib.2.n.14.* & Grotio *de Jure Belli & Pac. lib.3.c.8.* diceremus, res hoſtium pro rebus nullius haberi; aut cum Gœddeo *ad l.3.§.1.n.8. de V.S.* pro rebus derelictis. Sed apertè Sutholt *d. §.31. &* 37. apprehenſionem rerum nullius, quam per ſolam dicit fieri occupationem, à capturâ bellicâ diſcernit. Quid † ergò? aut occupationem quandam hoc ſibì nomen in ſpecie vindicare? *Confer Vult. ad §. feræ I.de rer.diviſ.* aut definito ſuo anguſtiorem eam eſſe definitionem, fatendum. Si verum eſt (verum † 4.

1\. POSITIO I. DEFINITIO.

2\.

3\.

autem eſt *L.51.§.1.de adquir.rer.dom.)* res & urbes occupatas
5. dici, quæ ab hoſte captæ ſunt. Nec † animum domini requiremus, plures, quam dominii adquiſitionem, occupationis bellicæ eſſe poſſe effectus, vel ex ſola perſonarum, quæ hodiè liberæ manent, captivitate manifeſtum eſt. Paucis: Occupatio bellica (quam pro expeditione ut in *l.36.§.1.C.de donat.* hîc non accipimus) eſt rerum aut perſonarum hoſtilium animo hoſtili in bello facta apprehenſio.

1.
II. ORIGO Poſtquam † enim hoſtium vires quocunque modo frangere Gentium mores conceſſerant, infinita illa nocendi licentia Occupationi noſtræ ſat latam aperuit feneſtram. *Confer Gœdd.d.l n.6.* tum certare odiis tum res rapuiſſe licebat. neq; quem privare vitâ poteras, bonis exuere aut capere durum videbatur. *Confer Cic.lib.3.de Offic. verſ.nam quod ad Phalarim.*
2. Quæ † quidem omnia cum ipſo bello juri naturali erant incognita. *§.2.verſ. bella etenim. I. de Jur. Nat. Gent. arg. l.5. de Juſt.& Jur.* Sive iſtud Jus examines ad definitionem Ulpiani,
3. *in l.8.§.3. de Juſt.& Jur.* Sive ad aliorum. Nec † contrarius eſt Ariſtoteles, *Lib.1.de Rep.c.8. (al.5)* bellicam quodammodò ſecundum naturam adquiſitivam adſerens. quodammodò, ait; ob qualitatem, puto, perſonæ occupandæ, (ut vult) naturalem, aut cauſam belli impulſivã. non ergò ſimpliciter,
4. non ob ipſum modũ. Nec † omnẽ rationẽ naturalem ſufficere ad inducendum Jus naturale, pluribus cogitavit Anton. Faber. *Juriſpr. Papin. tit.11.princ.7.illat.19. & tit.2. princ.2.* ut omninò diverſitas aliqua ſit inter id, quod ſecundum naturam, & id, quod ex Jure eſt nat. Aliter explicat Grotius *lib.*
5. *3.c.6.§.2.* Quid † multis? Belli Jus, quod majeſtatis eſt particula, ex eo jure eſſe neceſſe eſt, ex quo regna, respublicæ,
6. & ipſa majeſtas, i.e. ex Jure Gent. *d.l.5. de Juſt.& Jur.* nec † id occaſionaliter tantum, uti loquitur & ſentit Vasquius; *Controv.par.1.c.9.n.4.& ſeq.* (dominiorum diſtinctionem bellis occaſionem præbuiſſe, quod verò ea diſtinctio ex Jure Gent. eſſet, ideò & bella Juris Gent. dici cœpiſſe, putans) ſed
7. imò ex vera iſtius Juris conſtitutione, quod † cum (immeritò contradicentibus Antonio Fabro *d.tit.2 pr.2. Confut.1.&*

pr.4.

ſt.4.conf.1. & aliis) vel primævum † ſit : i.e. ante gentes in- 8.
troductum in primis illis ſocietatibus, (undè domeſticum
appellatur *V. Riemer.decad 1.q.5.)* uſurpatum tamen poſtea à
gentibus ; Vel † ſecundarium, i.e. ab aucto & in gentes coa- 9.
leſcente genere humano demum conſtitutum : *V.Excellentiſſ.
Dn.D.* Struve. *Exerc.1. §.34.* (politicum dixeris) facilè appa-
ret, ad poſteriorem ſpeciem bellum pertinere, & per hoc 10.
occupationem bellicam. Quorſum tamen etiam pertine-
ret, ſi vel Schotanum ſecuti ſecundarium illud Jus ex confli-
ctu rationum ; aut alios, ex utilitatis vel neceſſitatis impulſu
definiremus.

Occupationem † diximus eſſe rerum vel perſonarum 1.
hoſtilium. Rerum, inquam, ſive univerſalium (cum & ter- III. OCCU
ritoria integra poſſint occupari) ſive ſingularium, & † harum, PANDUM
ſive mobilium, ſive immobilium, nec enim, (quicquid ve- 2.
lint alii, immobiles invadi *§.pen.I.de vi bon.rapt.* mobiles de-
mum occupari ſtatuentes) ſolarum mobilium occupatio eſt.
L 5. C.de rei. vindic.l.7.§.3 de adquir. rer.dom.§.22.J.de rer.div.
agros occupari quoties apud Authores hiſtoriæ Romanæ?
¶ Perſonæ † itidem in hoſtium poteſtatem veniunt, vel uni- 3.
verſæ, (ut univerſitas, civitas &c.) vel ſingulæ. Harum † 4.
Occupatio ſpecialius Captivitas dici ſolet : maximè reſpectu
perſonæ captæ, ſicut Captum magis reſpectu capientis. Eti-
am † rerum captivitatem Treutlerus *vol.2.diſp.20.§.2.* dicit. 5.
utrum rectè, dubitat ibi Bachovius. Sed imò & agros ca-
ptivos reperies apud Tacitum, *Annal.lib.12.c.32.§.4.* & capti-
vitates in genere poſtliminiis oppoſitas ap. Ulpianum *l 21.§.1.
de capt.* ¶ Hoſtiles † perſonas intelligimus tum mili- 6.
tes ipſos, tùm quaſcunque adverſæ reipubl. partes, ſive prin-
cipales, ut cives; *de quib.v.l.7.C.d.incolis.* ſivè minùs prin- 7.
cipales & quaſi acceſſorias, ut incolas, qui ex cauſa domicilii
majeſtati iſtius reip. ſubjiciuntur *arg.l.29. ad municipal junct.
d.l.7.* Nec † intereſt, utrum in hoſtili ſolo, an in noſtro 8.
l 12.pr. de captiv. an alibi *L.3.§.fin. de ſicar. v. tamen Grotium
lib.3 c.4 §.8. & cap 6.§.26.* deprehendantur. neque † fœmi- 9.
nas excipies, aut infantes, aut ſenes, *confer.l. fin. C.d. poſtlim.*

poſtquam has etiam perſonas interfici poſſe probat Grotius *d.c.4.§.9.* à quo tamen rigore leges mitiorum populorum, Germaniæ cum primis, Reutterbeſtall. *anno 1570. art. 7.* Fußknechtsbeſtall. *anno 1570. art. 57.* & Daniæ, Dennemerck.

10. Kriegsr. *artic. 40.* merito recedunt. Peregrini, † qui viſendæ fortè regionis, aut aliorum negotiorum cauſa ibi commorantur, quoniam in ſocietate illâ civili (ut partes) non

11. ſunt; nec † ad majeſtatem aliquem reſpectum habent, (ut eſt majeſtas, illa reip. menſura) ſed quatenus penes eandem dominium eſt territorii, & per hoc poteſtas peregrinos arcendi, expellendi, admittendi, tolerandi, vel ſine, vel ſub certis

12. conditionibus, quas † leges appellare licet, non quidem formaliter majeſtaticas, majeſtaticis tamen iſtis, *i.e.* propriè

13. dictis non multum abſimiles. Quorſum verò † hæc? inquies. Nempè eò, ut Peregrinum ſubditorum numero eximas, & ab occupationis bellicæ periculo, utut in hoſtili fortè ſolo conſtitutum. nec n. terra hoſtem facit, ſed ſocietatis ho-

14. ſtilis communio. Sanè † ſi quid damni accidat Peregrino vel bonis vel corpore, dum eſt in hoſtico, læſis, excuſamus lædentem, qui, quemvis in hoſtico deprehenſum hoſtem præ-

15. ſumens, ex ignorantiâ juſtâ nocuit. Quod ſi † peregrinum iſtum ipſum nocuiſſe aut nociturum eſſe veriſimile ſit, offen-

16. di etiam à ſciente poteſt, & pro hoſte haberi. Utique † ne quid in ſe crudelius admiſſum quis conqueri habeat, prudentius facturus eſt & humanius, qui bellum gerit, ſi denunciet Peregrinis, ut diſcedant, exẽplo Corcyræorũ, quod refert Grotius, *Lib.3.c.4.§.7. cæterùm §.6. de Peregrinis paullò aliter ſentiens.*

17. ¶ Res † hoſtiles perinde cenſemus eſſe non quasvis in hoſtico deprehenſas v. Grot. *lib.3.c.6.§.5.&6.* ſed eas tantùm,

18. in quibus hoſtes dominium habent, ut † tamen hæ, ubicunque reperiantur, ſive in hoſtili ſolo, ſive in noſtro *l.51.§.1. de*

19. *adquir. rer. dom.* (ubi † interdum occupationem per brevem manum locum habere poſſe, non malè tentaveris; *non obſt. l.1.§.2. verſ. quoniam D. pro donato* ad ſimilitudinem traditionis itâ dictæ *de quâ* §.44. *Inſt. de rer. diviſ.*) ſive in eo, quod eſt nullius, ſive in extraneo (patiente maximè Domino terri-

torii

torii *Grot. d. lib. §. 26.)* apprehendi poſſint. Dominium † 20.
iſtud parum intereſt, quo jure aut titulo ad hoſtes pervenerit.
Etiam † res, quas ipſi vi bellicâ eripuerunt aliis, firmiter à 21.
nobis in bello occupari, nobisque occupantibus adquiri latè
probat Grot. *d. l. §. 7.* exemplis per ſacras & profanas hiſtorias
conquiſitis. quamvis † humanitatis ſit, prioribus dominis 22.
res eis iniquè ereptas reſtituere. quorſum referimus exempla
à Grotio *lib. 3. c. 16.* congeſta, *adde Geneſ. 14. verſ. 21. & ſeqq.*
unde explicandus c. 25. cauſſ. 23. q. 5. At res † quas à noſtris ci- 23.
vibus ceperunt hoſtes ſi iisdem noſter eripiat miles, receptæ
potius videntur, quam occupatæ, atque idcircò jure poſtli-
minii (niſi eo careant, *ut l. 2. §. 2. l. 3. l. 13 §. 4. de captiv.*) ad pri-
ſtinum dominium vel ſtatum revertuntur, *l. 12. C. de poſtlim. l.*
19. §. 5. l. 20. § 1. de captiv. § 5. I. quib. mod. Jus Patr. poteſt. non
obſt. † *l. 28. de captiv. (ubi de rebus, quas noſtrates non in bello* 24.
amiſerunt, ſermo eſt) adeò † ut ne pretium quidem earum, 25.
ſive in continenti, ſive ex intervallo recuperatæ ſint, *arg. nov.*
36. Pragmat. Sanct. Juſtinian. c. 1. & ſeqq. & c. 13. diſſ. Angel. &
alii per l. 3. §. 9. de vi & vi arm. l. 44. de adquir. rer. domin. l. 43. §.
11. de furt. recuperantibus, etiam ſtipendium à Repub. nul-
lum habentibus, *diſſ. Ripa* debeatur. *non obſt. l. 21. pr. de captiv.*
utut † laboris atque periculi ob recuperationem ſuſcepti re- 26.
munerationem exigi poſſe quis concedat *arg. l. 4. §. 1. ibi. datâ*
mercede D. d. l. Rhod. de Jactu. ¶ Sub † rebus, in quibus 27.
hoſtis dominium habet, & eas comprehendimus, quæ in pu-
blico hoſtium ſunt patrimonio, *ut l. 1. de rer. diviſ.* nec † illas, 28.
quæ aliâ ratione in Reip. hoſtilis cura ſunt, ut res divini juris
l. 36. de relig. volumus excluſas, quamvis hæ omnes reſpectu
dominii privati nullius eſſe dicantur. *d. l. 1.* ¶ Sciendum
† tamen, eſſe omninò in poteſtate bellum gerentis, ſi res velit 29.
aut perſonas certas à promiſcuâ illa occupatione excipere.
Ita † Legibus Germaniæ excipiuntur, aratra, furni, molen- 30.
dina; Reuterbeſtall. *artic. 69.* Fußknechtbeſtall. *artic. 53.* Le-
gibus † Sveciæ quævis inſtrumenta ruſtica, Schwediſch 31.
Krieger. *artic. 77.* & quorumcunque non militantium res
& perſonæ *artic. 79. 81.* ut has, niſi in urbe &c. per vim captâ
depre-

deprehendantur *artic. 85. 86.* ſine ſingulari conceſſione *dict. artic. 81.* diripere non liceat. Quo reſpexiſſe videntur Domini Scabini Jenenſes in Reſponſo, quod refert Magnificus Dn. Richter *deciſ.* 96 *n. 130. ibi.* Die Schwediſche Soldaten auch angeregtes Vieh nicht Jure belli, ſondern vff Straſſen / in Städten / Flecken vnd Dörffern wieder jhre Articuls-Brieffe den Leuthen entweder heimlich entwend / oder mit Gewalt abgepreſt.

1\. Quid occupari poſſit, vidimus. Occupandi † Jus non

IV. OCCUPANS. ſolus habet miles, ſed, cum populo, non militibus bellum indicatur *l. 24. de captiv. l. 118. de V. S.* quivis ſubditus aut pars

2\. adverſæ reipubl. uno verbo, hoſtis *d. l. 24.* neq; † enim bellica occupatio uſpiam inter militaria recenſetur privilegia; neque ubi inter communes adquirendi modos refertur *l. 5. §. fin. de adquir. rer. dom. §. item ea, quæ J. de rer. diviſ.* uſpiam

3\. ad milites reſtringitur. Et † qui reſtringi potuiſſet, ſi verum eſt, res Jure belli occupandas pro rebus nullius haberi? *v. po-*

4\. *ſit. 1. n. 2.* Ajunt: † (1.) ſi quisq; occupandi habeat poteſtatem, quemque (non ſolum militem) peculium habere poſſe caſtrenſe (2.) at in exercitu non tolerari, qui juramento militari devinctus non ſit. Reuterbeſtall. *artic. 25.* imò (3.) Jus non eſſe, qui miles non ſit, pugnare cum hoſte. Quæ verba ſunt Catonis, apud Cicer. *lib. 1. de Offic. verſ. Ac belli quidem*, juramento ſolutum & nihilominus apud exercitum manentem

5\. filium, ne cum hoſte pugnaret, monentis. Sed † ut, quod res eſt, dicamus (1.) Caſtrenſe peculium non illud eſt, quod ex hoſte ad nos pervenit. quod in caſtris, quod in militiâ, & ejus quæritur occaſione, id demum caſtrenſe dicitur. (2.)

6\. Non † unumquemque in exercitu tolerari, ex inhabilitate ad occupandum non eſt, ſed ex ratione diſciplinæ militaris, ne ea, cum in numeros non relatus detrectare poſſit imperiū militare, & imperata defugere, turbetur, atque periculoſa oboriatur exercitus confuſio. Reuterbeſtall. *d. art. 25.* Huc

7\. † ergò Sacramentum iſtud militare ſpectat, ut ad pericula ſubeunda, ad exantlandos labores, & præſtanda obſequia miles obſtringatur ſine exceptione, non ut idoneus fiat ad

occupa-

occupationem bellicam. (3.) Catonis † dictum de pugnâ 8.
ſolenni inter exercitus committendâ intelligi poteſt: aut
cum Grotio *lib.3.c.18.§.1.* ad Jus Romanum (non Gentium)
referri. timuere forte Romani, ne ſi temere cuique hoſtem
impetere liceret, victis ſæpè civibus Reipubl. carendum eſſet.
Sed † eſto, pugnâ non militi interdictum eſto! an ergô oc- 9.
cupatio citra pugnam fieri non poterit? *v.l.51.§.1.de adquir.
rer.dom.& quæ dicturi ſumus 1. poſit.5.n.1.* Illud † probabi- 10.
lius diceretur: ſi miles hoſticus ex ſuæ reipubl. lege aut mo-
ribus, bonis adverſæ partis ſubditorum abſtineat, horum
quoque ſubditorum eſſe limitandam occupandi facultatem,
ad quam alias ſufficit, eſſe hoſtem. ¶ Ut † hoſtis quis 11.
ſit, bellum indictum eſſe oportet. quod ante captum, raptum
tantum eſt, jure belli occupatum non eſt. Romanos † bel 12.
lum geſturos Servius notat *in not. ad Virgil. lib.10.* feciales mi-
ſiſſe cum Patre patrato, qui in finibus ſtans dictâ belli cauſa
jaceret haſtam, ut id eſſet initium belli. *adde Gell. lib.16.c,*4.
& ab eo tempore res licuiſſe occupare more belli. Unde bel-
lum † animadvertimus ſtatum propriè non eſſe, quod vult 13.
Grotius *lib.1.c.1.§.2.* (quis enim ſtatum geri aut indici dixerit?
aut jure ſtatus res occupari, adquiri?) Sed † actum quendam 14.
ſucceſſivum, conſiſtentem in perſecutione mutuâ hoſtili, &
inſequenti eam occupatione &c. Perſecutionem † appel 15.
lo, quam Cicero certationem, vocabulo ſtrictiori. Enimve-
rò ceſſante etiam certatione, conflictu, prælio &c. etiam
cum in hybernis miles eſt, bellum adhuc eſt & perſecutio;
non minùs atque actio in judicio intentata perſecutio dici-
tur, *confer pr. J. de Action.* & lis inter Actorem & Reum ver-
ſari, etiam intra terminum forenſi diſceptationi dictum.
¶ Sed † ad rem: bellum ipſum juſtum eſſe debet, quoad 16.
juſtitiam internam, quæ tum ex poteſtate bellum gerentium
majeſtaticâ, tum ex rerumpublicarum diverſitate derivanda
eſt. Utrumque † bello adeò eſt eſſentiale, ut eis deficienti- 17.
bus neque bellum propriè ſit, nec hoſtis. Deficit † hoc po 18.
ſterius, ubi inter ejusdem reipubl. partes expediuntur arma;
quæ licet in ſe juſta eſſe poſſint ex alterutrâ parte, bella ta-

men juſta, i.e. propriè dicta (id enim hoc loco juſtum dicimus) quæve occupationis bellicę habeant effectum, non ſunt,
19. ſed civiles diſſenſiones *v. l. 21. §. 1. de captiv.* Equidem & † in his diripiendi poteſtatem militi datam ſæpius reperies; *Confer Grot. lib. 3. c. 6. §. 24. verſ. plusculum.* id tamen non jure belli, ſed aut in pœnam nocentium, aut, ſi ipſe turbarum author id fecerit, nullo jure. neque novum eſt, in iſtis turbis malè curari JusGent. ab illis maximè, qui petulanti militi gratifi-
20. cari opus habent. Cogitandum † etiam, annon in iſtis diſſenſionibus Jus quoddam bellico analogum militi in mili-
21. tem & militis bona ſit conceſſum. Cæterum † ad civiles diſſenſiones referenda quoque eſt diſſenſio inter Imperii Romani membra; *quorſum pertinere videtur* Reutterbeſtall *art. 93.* maximè inter Status, qui hodiè per Conſtitutionem pacis publicæ primitus anno 1495. promulgatam hoſtilia inter ſe moliri, contrariis abrogatis privilegiis, impediuntur. *v. Dn. Lampad de Republ. Romano German. part. 3 c. 20. §. 4.*
22. ut † non ſentiendum ſit cum Lago *meth. Jur. civil. par. 2 c. 29. n. 4.* ubi inter Gentes quoque imperii bellicæ occupationis
23. effectibus locum facit, niſi † id fortè intelligatur de temporibus anterioribus, ubi Statibus (nec his ſolis) licebat inter ſe publicis armis congredi; *A. B. c. 17.* aut per Gentes Imperii
24. intelligantur Gentes Orbis Chriſtiani. Probè † vero ab occupatione bellicâ diſtinguenda eſt Occupatio ex Jure proſcriptionis aut alterius pœnæ, in ſubditos delinquentes interdũ concedi ſolitæ. *ut* Käyſerl. Landfried *anno 1548.* §. vnd ob ie-
25. mands *R. J. anno 1576.* §. ob wohl auch. *& paſſim.* ne † quod in Anabaptiſticâ ſeditione urbe Monaſterii ab Imperiali exercitu captâ, anno 1535. in Comitiis Wormacienſibus, prædam, tormenta, atque civium bona reipubl. Imperii eſſe, reſponſum eſt, *Sleidan. lib. 10. p. m. 261.* ex jure belli, quod inter Imperium & Subditos nullum eſt, deducas. ¶ Ex-
26. ternam † belli Juſtitiam quæ in cauſarum impulſivarum juſtitiâ potiſſimum conſiſtit, in occupatione bellica non requiri *Cravetta conſ. 912. n. 29. Vasquius controv. par. 1. c. 9 n. 19. Diſſ. Vacon. à Vacun. lib. 2. declamt. 35. Avenar. ſelect. quaſt. diſp. 4.*

§.10. Hennig Broß *dec. 3 q. 2.* vel † ex eo patet, quod hoſtes 27.
quoque, quos Populus Romanus juſtam habere cauſam belli vix unquam dixerit, jure tamen belli adquirere fatentur Leges Romanæ. *l.24.l.5.§.2.d. captiv. § 5. J. quib. mod. Jus Patr. pot.* idque † moribus eſt receptum non ſine ratione: cum 28.
periculoſum ſit & nunquam ubivis certum de iſtâ Juſtitiâ judicium *v. Grot. lib.3.c.4.§.3. & 4. & c.6.§ 1.2. (qui tamen, ut per reſtitutionem conſcientiæ conſulatur c.10. §.3. latè exponit. adde c. 29. extra de Jurejur.)* Imò ut † maximè præſupponas bel- 29.
lum notoriè injuſtum, omnique prorſus carens titulo, vitium tamen nondum erit in re & adquirendi modo, ſed tantùm in perſonâ bellum inferente, ſeu applicante modum. Evidens † exemplum eſt in eo, qui dum lanam alienam veſtimento 30.
ſuo, aut alienam plantam ſuo fundo indit, aut alienam materiam ſuo ſolo inædificat, lanam illam, plantam & materiã ſuam facit, *§.26.29.31. I. de rer. diviſ.* licet modum adquirendi applicando peccet. magis † evidens eſt in eo, qui contra 31.
prohibitionem domini in fundo alieno venatur. cum & hic ſecundum accuratiorem ſententiam, feram captam ſibi adquirat. Quibus † argumentis ne quidem bonam fidem in 32.
occupante requirimus. quod facere videtur Covarruvias *in l. peccatum. de R. J. in 6. p.2.c.29 n.4.* ¶ Cum † hoſtibus 33.
latrunculi exteræ gentis *d. quib. l. 6. de captiv.* ejusdem (ut verbis utar Magnif. Dn. Richteri *deciſ. 96. n. 125.*) ſunt prædicamenti: *non obſt. l.24. de captiv.* Exteram † gentem dicimus, 34.
cum quâ, bello licet haud indicto, nec amicitiam, nec hoſpitium, neque fœdus amicitiæ cauſa factum habemus *l. 5. §. 2. de captiv.* Unde † & hîc diripiendi eſt licentia, & dominii 35.
adquirendi poteſtas *d. l. 5 §. 2.* bellicæ ſimilis. propriè † bel- 36.
lica non eſt *arg. d. l. 5. §. 2. ibi. hi hoſtes quidem non ſunt; junct. d. l. 24.* imò † per mitiora hodiè ſecula obliterata penitus in- 37.
ter populos Chriſtianos, quos etiam propter communionem Chriſtiani nominis tacitè in amicitiam conveniſſe, non ineptè dixeris. At † Gentes & terræ noviter repertæ eo jure oc- 38.
cupatæ & occupari videntur. Nec foret, (niſi obſtarent induciarum pacta) melior conditio Turcarum *arg. auth. navigia ibi. Sive Chriſtiano nomini inimica. C. d. furt.*

 Sed

1. Sed † ea ſunt alterius loci. Occupatio, quam impræ-
V. ſentiarum tractamus, bellica eſt. Bellicam cum dicimus,
MODUS. non ſolam vim volumus requiri, per dolum etiam, quem veteres bonum dicebant, *l.1.§.3. de dolo malo.* jure Gent. res hoſtibus eripi poteſt: modo dolus iſte perfidiâ careat *v. Grot.*
2. *lib.3.c.5.*§.4. Eandem † occupationem per apprehenſionem definientes, vulnerationem aut verſionem in fugam non ſufficere putamus. *arg.l.5.§.1. de adquir. rer. dom. non obſt. l. 55. de*
3. *adquir. rer. dom.* Diſſentit † Cephalus *conſil.136.* cujus tamen opinio novioribus moribus congruere videtur ex ſententia Accurſii, feram vulneratam ex conſuetudine vulnerantis fieri, teſtantis: utut contrarium Jus rationi magis conve-
4. nire ſentiat Grotius *lib.2.c.8.§.3. & 4.* Cæterum † Occupatio bellica conſiderari duobus modis poteſt: vel ut eſt in ſe actus perfectus, qui poſſeſſionis obtentu abſolvitur, & ab effectibus abſtrahitur plenius producendis; vel ut ad hos pro-
5. ducendos refertur. Priori † modo apprehenſionem dixiſſe eam ſufficiet. Poſteriori occupatio diſtinguenda eſt in in-
6. choatam & conſummatam. Illa, † ubi res prehenſa tantum eſt, propter inſtabilem adhuc poſſeſſionem debilior eſt, & ad adquirendum v. c. dominium imbecillior *arg.l.5.§ 1.verſ. antequam D. de capt. confer. l.44. de adquir. rer. dom. non obſt. l.1.*
7. *§.1. de adquir. poſſ. l. 5. §. fin. de adquir. rer. dom.* Altera † (conſummata) tum demum dicitur, cum intra præſidia hoſtium res eſt perducta, *l. 5. §. 1. de captiv.* vel intra hoſtium fines, ſi ibi capiens tutus eſſe incipiat. *l.19. §. 3. l. fin. de captiv.*
8. Recentiori † Jure gentium. inter Europæos populos introductum refert Grotius *lib.3.c.6.§ 3.* ut talia tumdemum capta cenſeantur, ubi per horas 24. in poteſtate hoſtium fuerint.
9. De † mobilibus loquimur. Res immobiles itidem ſimpliciter inſeſſas eſſe, licet ad poſſeſſionem adquirendam ſufficiat *l.18.§ fin. de acquir. poſſ.* ad effectus tamen cæteros munitionibus etiam manſuris includi eas debere docet Grot. *d l. §. 4.*
10. Univerſitas † autem, ut univerſitas tum videbitur occupata, cum homagium occupanti præſtiterit aut aliud ſubjectionis ſignum, *arg.* Reutterbeſtall. *artic. 96. ibi.* dieſelbe eroberte/ gehuldigte

huldigte auffgenommene Stådte etc. nach dem ſie auffgenommen ſeynd/ ſollen weiter nicht beſchådiget werden. *Concordat* Schwediſch. Kriegsr. *artic. 86.*

VI. CONSEQUENS PRIVATIO CONDITIONIS IN REBUS.

Effectus † conſummatæ Occupationis antecedit priva- 1.
tio i. e. prioris conditionis, dominii vel Imperii abolitio. Conditionis; vel in rebus, vel in perſonis. In † rebus quæ cum anteà eſſent divini juris, profanantur: ut ſacræ & religioſæ *l. 36. de relig.* Ibi † tamen diſtinctionem facit Grotius *lib. 3. c. 5. § 2.* inter res Deo conſecratas, vel ad miniſterium Dei dedicatas, & eas quibus etiam Numen aliquod ineſſe cre- 2.
ditur, ut ſimulacra, hæc enim violari & corrumpi ab iis qui 3.
in eâ perſuaſione conveniant, nefas eſſe. Nos † cum me- 4.
liora edocti hodiè idolis iſtis omne divinum Numen denegemus, *Deut. 5. verſ. 7. 8.* diſtinctionem illam ad ſuperſtitionem potius gentium & vanam perſuaſionem, quam ad Jus Gent. pertinere putamus. Magis † rationi Juris Gent. & pie- 5.
tati congruit parcere quibuscunque rebus ad pios & divinos uſus deſtinatis. Ita leges militiæ Germanicæ: Fußknecht-beſtall. *artic. 9. ibi.* Kirchen/ Kloſter/ Clauſen/ Spittalen/ Schulen/ Danicæ, *artic. 41.* Wer wieder alte Gebrauche/ vnd zwar auch in feindes landen die Kirchen bricht/ beraubt/ verunehret/ ſich darinnen loſſiret etc. & Svecicæ, *artic. 83. ibi.* Es ſoll ferner kein Soldat die Kirchen in Stådten vnd Dörffern/ wie auch Hoſpital/ Pfriembden vnd andere dergleichen Gottes vnd zur vnderhalt der armen beſtimbte Håuſer/ ob ſchon die Stådte albereit mit ſtůrmender Hand erobert etc. ¶ Re-
ligioſæ † res (quæ mobiles etiam eſſe poſſunt *§ 9. ibi. religio* 6.
ſam furati J. de publ. Jud. junct. § 7. verſ. abolita J. de uſucap. l. 1. pr. l 4. pr. ad l. Jul pecul. non obſt. l. 4. § 6. ad l. Jul pecul. § 9. Inſt. de rer. diviſ. Diſſ. Bachov. ad Treutl. 2. v. 20. § 1. d) bello captæ, etiamſi in privatos uſus converti queant, *l. 4. de ſep. viol.* abſtinendum † tamen eſt mortuorum corporibus, ne malè 7.
tractentur contra Jus ſepeliendorum hominum, quod ipſum Jure Gent. eſt introductum. Grot. *lib. 3. c. 5. § 3.* Ita † verò, 8.
inquies, loca manebunt, aut denuò fient religioſa, ubi corpora manebunt defunctorum ſepulta *arg. l. 6 § pen ibi poſteà*

 ratum

9. *ratum habuerit. de rer. diviſ.* Dixerit † quis: id non pertine-
re ad cadavera hoſtium. At ſi locus, in quo ſervus eſt ſepul-
tus, religioſus eſt, *l 2 pr. de religioſ.* cur non & is, in quo ho-
10. ſtis? Aliter † ergò, tolerantiam illam, quâ cadavera hoſtiũ
patimur manere ſepulta, pro ratihabitione non eſſe haben-
dam, reſpondebimus. neque ſolam mortui manſionem ad
locum religioſum faciendum ſufficere, *l. 6. §. 6. comm. divid.*
11. Res † Sanctæ, quæ Jure tantùm civitatis oppugnatæ ſanctæ
ſunt, hoſti ſanctæ non ſunt. *Confer l. fin. ibi. Cives Romanos D.*
12. *de rer. diviſ.* Jure † Gentium Sanctæ quæ ſunt, prorſus in-
violabiles putandæ *arg l fin de legat.* Ita Scipio apud Livium
lib. 26. Populi Romani intereſſe, ne quid, quod uſpiam San-
ctum eſt, violaretur.

VII. IN PERSONIS.

1. Perſonæ † Conditio mutatur mutatione ſtatus. cum
liber homo bello captus fit ſervus hoſtium, *l. 24. de captiv. l. 7.*
pr. d. adquir. rer. dom. gentium † jure. § *fin. J. de Jur. perſon.*
2. *l. 4. de Juſt. & J.* quod eum maluit ſervum fieri, quam occidi.
§. 2. J. de Jur. perſ. l. 239. §. 1. d. V. S. aut quod bello quæcunque
capta capientium fieri conceſſit. quam rationem habet Ari-
ſtotel. *lib. 1. polit. c. 4. (al. 6.) ubi latè de fundamentis hujus juris*
3. *diſputat.* ut † in promtu ſit ſervitutis origo, Antiquorum fa-
bulis *quas v. in* Landr. *lib. 3. artic. 42. &* Weichbild *artic. 2.*
4. multum vexata. Nec † putandum eſt Chriſtianis non licere
captos in ſervitutem deducere. Imò etiam in foro conſcien-
tiæ eam defendi ex Socino Juniore tradit Weſenb. *n. 5. C. per*
5. *quas perſon. nob. confer 2. Petr. 2. verſ. 20.* nec † ipſam Chriſtia-
norum Servitutem pietati Chriſtianæ repugnare, *non obſt. E-*
piſt. ad Galat. 3. 28. (Levit. 25. verſ. 39. & ſeqq. 2. Paralip. 28 verſ.
8. & ſeqq. & quæ habet Landr. *&* Weichbild *dictis loc. quibus re-*
ſpondent gloſſæ.) utiliſſimam verò eſſe cuivis Reip. latè demon-
ſtrat Giſanius *ad Ariſt. lib. 1. Polit. c. 4. p. 75. 76. 77.* Quid ho-
6. die obtineat, videbimus *1. verſ. 31.* ¶ In † ſervitutem re-
dactus cum libertate amittit etiam civitatem, & jura inde de-
7. pendentia. non tamen irrevocabiliter, cum † Jus Poſtlimi-
nii reverſo omnia priſtina jura reſtituat *§. 5. I. quib. mod. Jus*
8. *Patr.* etiam † ea, quæ interim competiiſſent, ſi in civitate

man-

manſiſſet. eadem enim ab eodem jure poſtliminii in ſuſpenſo
retineri dicuntur *l.32.§.1. de hered. inſt.* non † quaſi interim 9.
reverâ exiſtant (accidens utique extra ſubjectum ſuum eſſe
nequit. at penes captivum, qui ſervus hoſtium factus *v.5. n.1.*
jura civitatis, ut dictum, cum ipſa civitate non poteſt non
amiſiſſe, amplius non ſunt) ſed † quod facilè per reditum re- 10.
ſuſcitentur, itâ ut retro temporis etiam intermedii vitæ reſti-
tui fingatur, quaſi nunquam ea jura fuiſſent abrupta, *d. l.32.*
aut abſciſſa. *l. 9. §. 2. de lib. & poſth.* Exemplum † eſto in pa- 11.
tria poteſtate, quam licet revera captus pater amittat (cum in
poteſtate liberos habere non poſſit, qui ipſe eſt in poteſtate.
l.11. de adult. nec alia ratione in ejus reverſi poteſtatem illi
RECIDERE dicantur *l.1.§.1. ad SCt. Macedon. l.6. §.fin. de tut.*
confer l.10.C. de poſtlim. l.10 pr Sol.matrim. ubi liberis captis poſt
reditum reſtitui dicitur ſtatus.) rediens † tamen etiam quoad 12.
intermedium tempus *d. l. 6. §.fin. de tutel.* recipit. imo † ne 13.
quid in præjudicium iſtius poſtliminii interim fiat, propter
poſſibilem hunc reditus eventum Jura ipſos quoque liberos
conſtituunt in ſuſpenſo ſtatu *l. 2. §. 3. D. unde legit. l.1. §. 1. ad*
SCt Tertull. l.22. §.2. de captiv. l.1. §.1. ad SCt. Maced. (quos te-
xtus non videtur obſervaſſe Anton. Faber. *Juriſpr. Papin. tit.*
11.pr.7. ubi ſtatum liberorum non ſuſpendi audacter conten-
dit) ut † neque planè liberari patriâ poteſtate intelligantur, 14.
l.15. de ſuis & legit. nec eo jure utantur, quo patresfam. id eſt
neque † tutores accipiant, *l.6. §.fin. de tutel.* nec hereditatem 15.
adeant, *l.12. §.1. de captiv. junct. §. item vobis J. per quas perſon.*
cuiq; nec † heredem habeant, *v.l.1.§ 1 ad SCt. Tertull. junct. d.* 16.
l 15. neque bonorum poſſeſſorem, *l.1.§ 3. unde legit.* imò † ne- 17.
que codicillos faciant, *l. 9. D. de jure codicill.* neque teſtamen-
tum, *l. 15. qui teſt fac. poſſ. junct. l. 12 §. 1. de captiv. non obſt. d.*
l.1.§.3. unde legit (quam ſtatim corrigit Anton. Faber: Conjectur.
lib. 10. c. 8.) Singulare † eſt in eorum matrimonio. *v.l.12.§.3.* 18.
de captiv l.9.§ fin. l.11. de ritu nupt. ¶ Bona † quoq; amittit 19.
Captivus, quæ, niſi interim in Orbe Romano poſtliminii
conſtitutio reverſuro, aut ſi deceſſerit apud hoſtes, Lex Cor-
nelia ejus heredibus vel fiſco, *l. 22. §. 1. de captiv.* conſervaret,
(de

(de Curatore horum bonorum *v l.3. C. de poſtlim. l. 15. pr. ex quib. cauſ. maj. l 6. § fin. quib. ex cauſ. in poſſeſſ. l. 22. § 1. de reb. auth. judic*) cujuslibet fierent occupantis. Grot. *lib.3 c. 9.* §.
20. *10 confer. l. 1. pr. de ſuis.* Amiſſis † itaque libertate, civitate & bonis, teſtamenti factionem retinere nequit, *l.8. pr. qui teſt.*
21. *fac poſſ. (quod ut diſplicuerit Leoni v. in Ejus nov. 40.)* adeo † ut ne jure quidem militari teſtari poſſit, *l. 10. de teſt. milit. non obſt. l. fin. de teſt mil.* aut facere codicillos, *l. 7. pr. de Codicill.* utut antecedenti fortè teſtamento confirmatos, *d. l 7.* Sa-
22. ne † hoc caſu, ſi poſtliminio fuerit reverſus, humanitatis ratione receptum eſt, ut codicilli iſti, quorum principium eſt
23. in civitate ſactum, effectum habeant. *l. 12.* §. 5. *de captiv.* At † teſtamentum in captivitate conditum ne quidem poſtliminii jure, aliàs etiam intermedii temporis rationem habente, confirmatur *d. l. 8. pr. qui teſtam. fac. poſſ. §. fin. Inſt. eodem.* utpotè, quod ad ea tantum jura pertinet, quorum principium
24. eſt in civitate. *d. l. 12. l. 32. §. 1. de hered. inſt.* In † teſtamento ante captivitatem facto ſecus eſt. licet enim hoc per captivitatem revera factum ſit irritum, *l. 6. § 5. de injuſt. rupt.* reverſo tamen teſtatore vires recipit jure poſtliminii, *d. l. 16 § 12.* aut non reverſo eo, ſuſtinetur fictione legis Corneliæ. de qua plura non addimus. peculiarem ea materia exigit tractatum.
25. ¶ Diverſum † erat in matrimonio, quod captivitate, etiam uxore captivi in domo ejus remanere volente *l. 12. §. 4. de captiv.* dirimebatur prorſus *l. 1. de divort. l. 56. ſol. matrim. (exci-*
26. *pe l. 45. §. fin. de rit. nupt.)* neque † jure poſtliminii recuperabatur *l. 14. §. 1. l 8. (ubi lectio vulgaris, ſi VOLUERIT defendi poteſt) de captiv.* niſi uxor, alii (poſt conſtitutum ſcil. *in l. 6. de divort.* tempus) nondum nupta, in matrimonium denuo con-
27. ſentiret. *dd. ll.* Jure † vero noviſſimo *nov. 22. c. 7.* & Canonico, *c. 2. cauſa 34. q. 1.* in caſu captivitatis indiſſoluta manent conjugia, ut ad redintegrationem ſui novo non indige-
28. ant conſenſu. Cæteræ † facti cauſæ per captivitatem amittuntur irrevocabiliter, ut poſſeſſio. *v. l. 12. §. 2. l. pen. de captiv. l. 19. ex quib. cauſ. maj. l. 15. de uſucap. non obſt. l. 23. §. 2. ex quib.*
29. *cauſ. maj.* ¶ Verum † in his breviores eſſe nos oportet,

quæ

quæ hodiè ſui uſum præbent exiguum. Exiguum, inquam non enim planè nullus eſt, cum captivitatis, quæ recenſuimus, jura, unà cum ipſo poſtliminio & fictione Legis Corneliæ adhuc in Chriſtiano à Turcis capto obtinere veriusſit, ex ſententia Alciati, Cantiunculæ, Johannis de terrâ rubeâ, & noviſſime Heigii *in §. ſi ab hoſtibus n 13. I. quib. mod. Jus patr. pot. Diſſ. Covarruv. in Relect. c. peccatum de R. J. in 6. part. 2. §. 11. n. 6.* Quod † ſi Turca à Chriſtiano in bello capiatur, 30. quin ſervus ejus fiat, minus habet dubii. interim quæ ipſe in ſua civitate retineat aut recuperet jura, non multùm ad nos attinet. nullum apud Turcas quondam fuiſſe poſtliminium ex Leunclavio notat Grot. *in not. ad lib. 3. c. 9. §. 5.* Chriſtianus † à Chriſtiano quocunque (etiam Imperatore ipſo, aut 31. Rege Galliæ *V. Gregor. Tholoſ. in Syntagm. Jur. lib. 14. c. 3. n. 17. contra Bartolum, Baldum, Angel. Aretinum)* captus hodie ſervus non fit. non † quod bella Chriſtianorum habeantur 32. pro civilibus ut vult Aldobrandinus, Alciatus, Weſenbecius (univerſum populum Chriſtianum pro Romano habens) & alii: Ita enim nec in rebus cæteris quidquam juris tribueret inter Chriſtianos bellica Occupatio. (Quod † equidem 33. ex hoc ferè principio ſed abſurdè ſtatuit Spigel. *in not. ad Gyntheri Ligurini lib. 4. p. m. 340.* Alciatum referens) nec in Orbe Chriſtiano niſi una eſſet majeſtas. Sed † id placuiſſe vi- 34. deatur ob reverentiam Religionis communis. *Confer Grot. lib. 3. c. 7. § 9 & in not.* quemadmodum (ſi noſtræ fidei præceptis impiam liceat componere Superſtitionem) Lex Mahometica vetat, quempiam ejusdem cultus in ſervitute detineri. Recte † Andreas ab Exea *de pactis n. 263.* Capti ab hoſtibus 35. ait, etiamſi ſui juris non ſint, ſervilem tamen conditionem minimè gerunt. Quod † non ſui juris eſſe dicit, non ad 36. ſtatum referendum eſt, ſed ad libertatis exercitium, quod extrinſecus ſaltem per vincula & cuſtodiam impeditur *ut l. 13. pr. qui teſt. fac. poſſ. conf. §. 1. ibi niſi ſi quid vi J. de jur. perſon.* Cuſtodiam † intellige pro perſonarum diverſitate diverſi- 37. modè quoque temperandam. Cordatiſſimus Saxo *ap. Sleidanum lib. 19.* ad Carolum: Equidem me tibi, inquit, capti-

C vum

vum ſtatuo, Clementiſſime Cæſar, & ut cuſtodiam mihi po-
38. nas Principe dignam, oro. ¶ De † Judæo dubitari poſ-
ſit aut Turcâ, in bello inter Chriſtianos oborto (præſuppoſi-
to caſu) forte militantibus & captis? Sed eos, licet commu-
nio religionis nulla ſit, eodem jure uti, quo univerſus exerci-
tus (maximè, cum quem illi prehenderint Chriſtianum, in
ſervitutem eo bello non poſſint deducere) æquum videtur:
39. ſicut † contrà non iniquum, ſi Chriſtianus in exercitu Tur-
cico improba ſtipendia merens, captivitate ſervus fiat. neque
40. † prorſus hîc negligenda eſt conditio bellum gerentis, ut jus
militantium ſecundùm eam quoque æſtimetur.

1. Et hæc † ubi de abolitione prioris conditionis tracta-
tum, monenda erant. In reliquis rebus quæ in noſtro ſunt
patrimonio, per occupationem bellicam dominium abole-
tur. ita † tamen, ut prior Dominus propter ſpem
2. poſtliminii (quod † quoad res etiam inter Chriſtianos ob-
3. tinet. *Bartol. in l. 24. n. 16. de captiv.*) de iſtis rebus quæ poſtli-
4. minium habent, interdum poſſit diſponere per † legatum
fortè, *l. 9. de leg. 1. non obſt. l. 39. in fin. de leg. 1.* venditionem,
ſtipulationem, *l. fin. de act. emt. non obſt. l. 103. de V. O.* dona-
tionem. v. latè Roderic. Suaretz. *alleg.* 8. ubi de locis quibus-
dam à Rege Sancio Eccleſiæ Carthaginenſi hoc jure do-
natis.

VIII. PRIVATIO DOMINII.

1. Univerſitates, † Civitates, civitatum partes, Regna &c.
occupantur vel ut univerſi, vel ut ſinguli. Poſteriori caſu
de quo conf. ſupra poſit. 7. non tantum ſuperioritas politica ſed
& perſonarum conditio privata convertitur, ut magnæ poti-
2. us familiæ nomen mereantur victi, quam civitatis. Ita † A-
lexander M. Civitatem Thebanorum paucis exceptis in ſer-
vitutem redegit. Argivi Urbe Mycenâ potiti ſervitute da-
mnarunt Cives. Legem, ait Xenophon, inter homines per-
petuam eſſe, ut Urbe captâ & corpora eorum, qui in Urbe ſint,
& pecuniæ, capientium fiant. Et in hiſtoriis Romanis Ci-
vitates legimus exceptâ libertate ſe dedentes. Quos. P. Scipio
Carchedone captâ ſervos fecerit, quos libertate inſperata do-
3. naverit? vide apud Polybium *lib. 10. c. 5.* Nec † ergò usque

IX. PRIVATIO IMPERII.

quaq;

quaque procedit, quod Schneidewin. & ante ipſum Bartolus opinantur: Univerſitatem non fieri ſervam, ſed ſubditam ſaltem. Enim verò † in arbitrio eſt occupantis, quo eam animo occupatam habere velit: ſi ut univerſitatem (puta, ſi homagium exegerit *v. poſit. 5. n. 10.*) Imperium tantum prius periit, ſeu prior Juris dictio, & quod inter Imperantem priorem & parentes erat vinculum, libertatis ſtatu ſalvo manente. 4.
Denuò † ergò Civitas iſta Civitas eſt, (aut, ſi ita placuerit occupanti, alterius civitatis pars) etiamſi tale ejus regimen conſtituatur, quod non ad populi ſed ad Regentis præcipuè utilitatem ſpectet. *Diſſ. Grot. lib. 3. c. 8. §. 2.* Eſt enim † (ut ex Politicorum Scholis ea nobis petere liceat) Reipubl. forma, quæ dominatus appellatur, ob ſocietatis herilis ſimilitudinem. rempublicam dicere, & civitatem negare, eſt formam dicere ſine materiâ. Dominatus † iſte Tyrannidis latè acceptæ ſpecies eſt. tyrannis non eſt niſi in civitate. Ipſe † Ariſtoteles (ad quem provocat Grotius) *lib. 3. polit. c. 8.* tyrannidem dicit unius dominationem, CIVILI SOCIETATI præſidentis. *& preced. cap.* definit dominatum unius ad proprium commodum intendentis. ¶ Civitatem † ita conſideravimus, ut ſocietatem hominum. Horum manſio territorium eſt, id eſt univerſitas agrorum *l. 239. §. 8. de V. S.* Cujus † eminentius dominium penes eum, qui ſuperioritatem habet, eſt, quaſi ſuperioritatis conſequens, ut unà cum eâ adquiſitum intelligatur, vel amiſſum. Utrumque † tamen poſtliminii non expers, *confer. Grot. lib. 3. c. 9. §. 9. & 12.* ad hoc, ut prior Princeps aut Dominus circà amiſſa *ut poſit. 8. n. 2. 3. 4.*, diſponendi habeat facultatem. Quo † jure Papa Carolo M. & ejus in Regno Franciæ Succeſſoribus teſte Bartolo donavit Regnum Hieroſolymitanum, quaſi Eccleſiæ ab infidelibus ereptum. Impugnatur † iſta donatio à Jaſone *in l. id quod apud hoſtes. de leg. 1.* quod id Regnum ab Imperatoribus Romanis, poſt mortem Chriſti occupatum, Eccleſiæ nunquam fuerit: & ut fuiſſet, inutilem tamen eſſe donationem Regni, quod jure belli ſibi pleno jure habiturus ſit, quisquis recuperaverit. ita enim Hiſpaniæ Reges Regna infide-

5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.

libus erepta ſibi retinuiſſe, nè quidem ſuperiorem in illis recognoſcentes Imperatorem. Addit Jaſon: ut maximè utilis eſſet donatio, debuiſſe tamen Donatarium interim, donec recuperetur, ob ſuſpenſam ad hunc conditionis eventum donationem, iſtius Regni titulo abſtinere. *arg. l. un. C. de nud. jur. Quirit.* Veruntamen de conſuetudine aliud obſervari refert, & Franciæ Regem nihilominus intitulare ſe Regem

14. Hieroſolymitanum. Hæc Jaſon latiſſimè *d. l.* Hodie † à Regibus Neapolitanis (Sive Siciliæ, quæ penes Hiſpanum eſt) iſtius Regni uſurpatur titulus, à Brenno Rege Cypri in Fridericum II. Imperatorem & Regem Siciliæ cui Brennus filiam Jolen jure Regni Hieroſolymitani (ab infidelibus occupati) dotatam in matrimonium dedit, derivatus. *Megiſer. delic. Neapol. c. 22. p. 290. Limn. lib. 5. c. 2. n. 23.* & à Divo quoque

15. Carolo V. agnitus in Receſſibus Imperii. Illud † Jaſoni concedendum non eſt, quod ſimpliciter recuperantis eſſe putat Regnum. cum tamen & tunc locum habeat poſtliminium, ubi ad amicum aut ſocium res pervenerit *l. 19. §. 3. de captiv.*

16. Nec † Hiſpanorum Exemplum obſtat, quos aut extraneos dicemus, aut poſtliminii Jus immemoriali temporis curſu non interrupto eſſe extinctum. *arg. l. 12. §. 8. de captiv. non obſt. Pragmat. Sanct. Juſtin. c. 6.* aut renunciaſſe ſuo juri tacitè Imperatores, nihil agendo, nullavè Regibus Hiſpaniæ per 700. annos in vindicando ab Arabibus regno occupatis, auxilia mittendo. Neque deſunt, qui ab Honorio Imperatore id Regnum Alarico Gothorum Regi aliquando donatum adſerunt, inde ſuperioritatem Hiſpanicam ſtruentes. *Covarruv. in relect.*

17. *c. peccat. de R. J. in 6. par. 2. §. 9. n. 9.* At † quod uſum tituli impugnat Jaſon, nihil eſt. Ipſe refert Doctorem *per l. fin. de act. emt.* diſſentientem. putamus: ſi nullo alio jure uſus iſte excuſaretur tuendum tamen eſſe ob interrumpendam poſtliminii præſcriptionem.

1. Ad † Effectum Occupationis progredimur, Adquiſitio

X. EFFECTUS AD QUISITIO IMPERII.

is eſt dominii aut Imperii. Imperium per occupationem bellicam adquiri, moribus poſt Ninum receptum putatur. *Vid. Grot. lib. 3. c. 8. §. 1.* quomodo autem & quando intelligi

ligi debeat adquiſitum, collige *ex poſit. praeced. & partim ex ſequentib.*

Dominii † ex occupatione bellica Adquiſitio, ex alio 1.
Jure quam ex quo ipſa eſt Occupatio i. e. ex Jure Gent. ſecundario. *vid poſit. 2.* eſſe nequit. ut † maximè Dominiorum originem quis ex primævo adſerat. nec enim abſurdum eſt, juris alicujus introductionem, & ejus adquirendi vel admittendi modos nonnullos ex diverſis Juribus deducere. Ita 2.
XI. DOMINII HUJUS ADQUISITIONIS CAUSA.
† ſervitus Jure Gent. introducta, *§. 2. J. de Jur. Perſ.* modis 3.
quibusdam à jure civili ſuperadditis. § 4. *J. de Jur. Perſ.* & ipſa dominii adquiſitio, quot modis ex jure civili eſt locupletata? §. *fin. J. de uſu & habit.* Equidem † dominium per 4.
occupationem bellicam à naturalis poſſeſſionis apprehenſione incipere dicitur *l. 1. §. 1. de adquir. poſſ.* Sed † terminus 5.
iſte, quem vocant à Quo, Dominii, cum ejus cauſa confundendus non eſt. *Confer. Grot. lib. 3. c. 6. §. 2. rem paullo aliter explicantem.* Planè † ridiculi ſunt qui adquiſitionem belli- 6.
cam ex Jure Romano derivant, Imperatorum, quos illi totius Mundi dominos ſanctè credunt, prodigalitatem mirantes, quòd hoſtibus etiam conceſſerint hanc adquirendi poteſtatem.

Notandum † autem eſt: Adquiſitionem iſtam belli- 1.
cam non fieri per quandam Juris translationem quod vult Grotius, *lib. 3 c. 7. §. 3. & 4.* indè etiam alia præter dominiũ incorporalia jura ad occupantem ex poteſtate mediatæ adquiſitionis tranſire concludens. Ita captâ perſonâ, quòd hæc nihil ſuum habere poſſit §. *3. J. per quas perſ. cuiq; adquir.* Omnia, quæ cum eâ capiuntur, etiam incorporalia capientis fieri. exemplis eorum, qui ob captos Regis Regna captorum ſibi vindicare conati ſunt. *c. 6. §. 10. & in not. ad c. 8. §. 1.* Ita captâ Univerſitate ejus quoque jura, quæ univerſitatis fuerunt, victoris eſſe. *d. c. 8. §. fin.* Romanos Alba capta Albanorum jura ſibi arrogaſſe; Alexandrum M. Theſſalis debitum, quod debuerunt Thebanis, Thebis captis, donaſſe. Denique in rebus, in quibus hoſtes Jus aliquod habeant, quod poſſeſſioni connectatur, puta pignoris, retentionis, ſervitu-
XII. MODUS ET OBJECTUM.

tis,quoad iſtud Jus capienti acquiri. *lib.3.c.6.§.26.* Hæc Grotius. difficillima certe & diligentiori digna disquiſitione.
2. Tentabimus, † veriorem illorum eſſe ſententiam qui jura in-
3. corporalia hac ratione adquiri negant. Placet † quod apud Quintilianum *lib.5. Inſt. Orat c.10 in fin.* habetur: id demum victoris eſſe quod ipſe teneat. Jus incorporale apprehendi
4. manu non poſſe. Nec † mediata illa ferenda eſt Adquiſitio, per occupationem enim bellicam Jus poſſeſſoris prioris non transfertur, ſed mutatur, i.e. priori extincto aliud no-
5. vum producitur. Res † ſacræ, ſi Jus transferretur, non profanarentur Jure Gentium, neque inciperent eſſe in Dominio privatorum. cum plus, quam quod hoſtes habuiſſent, non
6. potuiſſet transferri. Vere † dictum *apud eundem Quintilianum*: nullam hîc eſſe ſucceſſionem in jus, ſed in rem ſaltem (corporalem) per apprehenſionem puta naturalis iſtius poſſeſſionis, quæ Juris prioris nihil habet admixtum *l.1. § 1. de*
7. *acquir. poſſ.* Quod ſi † perſonâ captâ jura ejusdem ad victorem tranſirent, dominium etiam tranſiret in univerſis ejus bonis, quaſi ex SCto Claudiano. (de quâ juris quondam Ro-
8. mani pœnâ *v.§.fin. J. de Succeſſ. Sublat.*) Abſurdum. † *non obſt. l.31. de jure fiſci.* ita enim Lege Corneliâ utpote Romanâ Jus hoſtium imminutum non fuiſſet. neque, ſi perſonam ceperis, alter ejusdem perſonæ pecunias, has ille ſibi retinere
9. poſſet, tibi perſonæ domino reſtituendas. Quæ † ſi de dominio, jure in rebus firmiſſimo obtineamus, multò magis ob-
10. tinebimus de obligatione, quæ jus eſt ad rem. Ubi † Creditorem Sempronii cepiſti, an Sempronius tuus propterea debitor erit? non videtur obligatio, quæ vix facto (ceſſione aut in arrogationem datione) creditoris volentis transferri poteſt,
11. eſt, ſine facto ejus tranſitura. Nimirum † aut occupatio iſta Creditoris nondum eſt conſummata; & nondum tibi adquiſitum quidquam eſt: aut conſummata; & jura, quæ in creditore ſervo facto, extincta ſunt, *arg. l. fin. de duobus reis l.47. pr. de fidejuſſ. non obſt. l.8. de cap.min.* (ita quidem ut revertente captivo jure poſtliminii reviviſcere poſſint) nequeunt ad te tranſire, *arg.§.1. J. de adquiſ. per arrog. non obſt. l.41. verſ.*
ind-

in d. de pecul. ¶ Conſequens † eſt, ut & Jus pignoris & 12.
retentionis Occupanti rem oppignoratam aut retentam denegemus: quoniam hæc Jura acceſſoria ſunt, nec penes eum eſſe poſſunt, qui cauſa pignoris & retentionis (obligatione) deſtituitur. Potius † res iſtæ pro alienis habendæ, *arg. l. 63.* 13.
§. 4. de adquir. rer. dom. quæ adquiſitionem bellicam haud admittunt. *Confer. poſit. 3 n. 17.* ¶ Quod † de ſervituti- 14.
bus habet Grotius, in perſonalibus minimè procedit, perſonas enim ea jura non egrediuntur. *l. 66. de Jur. dot.* In † 15.
realibus plures caſus examinari poſſent. Grotius eum innuit, ubi prædium alienum hoſtico ſerviens à nobis occupatur. At quomodo Jus Servitutis nobis adquiretur, qui prædii dominantis domini non ſumus? *Confer. l. 1. §. 1. D. comm. prædior.* Non † moramur exempla Occupantium, qui ſibi plu- 16.
ra jura finxerunt. poſtulata eorum & varii prætextus ob libidinem dominandi, aut aliam quamcunque rationem excogitati, nobis Jus non facient. Ipſe † Grotius *l. 3. c. 8. §. fin.* fa- 17.
ctum Cæſaris Dyrrachinis æs alienum, quod ipſi debebant hoſtibus, donantis improbans, imbecillitatem prodit exemplorum. Quid † de chirographo ſentiendum? Etiam hu- 18.
jus occupatori obligationem adquiri ajunt. *arg. l. 1. C. de don. l. 59. de leg. 3. l. 3. §. 1. 2. de liber. leg.* Contrarium defendemus.
¶ Hodie † id ſingulare eſt, quod obligatio non dominium 19.
c. poſit. 7. n. 31. in perſona capta adquiritur capienti. nec hæc tamen per translationem. Obligatio † iſta eſt ad præſtan- 20.
dum pretium redemtionis, qui finis hodiè potiſſimum intenditur in captivitate inter Chriſtianos. *Oddus de reſt. in integr. p. 1. q. 7. n. 55.* pretium † inter milites menſtruo plerumque 21.
ſtipendio æſtimatur; niſi aliter inter ſe convenerint Duces Belli, per pacta, quæ Chartelle dici ſolent. Cætera præciſè definiri nequit. *Vid. Grot. lib. 3. c. 14. in fin.* Ad † id 22.
Schneid. & Mynſ. *ad §. item ea J. de rerum diviſ.* & alii captivum ſtatuunt obſtrictum ſub pœnâ nominis & famæ. Quod puto de captivo poſt obligatam ſuam fidem ad conquirendũ lytrum dimiſſo intelligunt. Pinguius † Tholoſan. *in Syn-* 23.
tagm. Jur. lib. 20, c. 4. n. 3. Captivum ad certam fidelitatem ſeu homagium obſtrictum eſſe ſentit. Modo

1. Modo † videndum, cui ex occupatione adquiratur. Ex
XIII. AD- prima enim Juris Gent. ratione omne id ad rempubl. cujus
QUIRENS nomine indicto bello fit occupatio, quævè per privatos, ut instrumenta mediatè occupare intelligitur, videbatur perti-
2. nere. Sed † ut alacritas Subditorum & ſolertia promoveretur, Gentibus, quædam privatis permittere, placuit, quædã
3. demum in ipſius Reipubl. dominium tranſire. Ea † nimirum quæ per univerſitatem capiuntur; ut Agros. *l. 20. §. 1. ibi publicatur. de captiv. junct. l. 3. §. fin. de bon. eor. qui ant. ſent. Dn. Carpzov p. 4. C. 35. d. 8. n. 3. & ſeqq. ubi etiam de Jure Sa-*
4. *xonico.* (quos † vel ideò privatis adquiri difficile erat, quod in eis quantum quisque cepiſſet, non facile poſſet apparere.
5. Alias † rationes habet Gœddeus *ad l. 3. §. 1. n. 10. & 14 de V. S.* aliam Grotius *lib. 3. c. 6. §. 11.* quas tamen non faciemus no-
6. ſtras) & prædam. Agros † Salomo Prætorio Africæ Præfectus apud Procopium *de bello Vandal. lib. ult.* ad Principem & Imperium Romanum pertinere, diſertis verbis pronun-
7. ciat. Captos † eos Respubl. vel retinet in patrimonio publico (colonis forte locandos, aut ad uſus publicos) vel aliis
8. concedit, & † hoc vel per univerſitatem quantum captum eſt, vel cum deſignatione certorum limitum. Unde limitatorum & non limitatorum agrorum *in l. 16. de adquir. rer. dom.*
9. diſtinctio: ¶ Prædæ † appellatio proprie ad res mobiles ſpectat, *non obſt. l. 20. §. 1. de captiv.* Cujuscunque generis ſint, ſive inanimatæ, ſive animatæ; (etiam homines) ſive viliores ſive pretioſæ; *v. Grot. lib. 3. c. 6. §. 20.* & undecunq;
10. ſint raptæ. qua † ratione eam differre putarim à ſpolio, quod ipſis perſonis detrahitur, *ut l. 31. §. 1. depoſ. l. 6. de bon. damn.* nec ita facilè ad res pertinet animatas. *non obſt. l. 36.*
11. *§. 1. C. de donat.* At non † quocunque tempore capta prædæ nomine veniunt. Prædam ſtrictiori ſignificatione tantum eam eſſe, quæ devictis hoſtibus capitur, poſt Donellum obſervavit Magnif. Dn. Ungep. *Exerc. Inſt. 5. q. 5.* Gerhard. *dec.*
12. *4. q. 5.* Et † hanc quaſi à Republ. cedentibus hoſtibus univerſim per longam manum occupatam, Jure Gent. Reipubl. eſſe, tutò ſtatuemus, *Diſſ. Broeus ad §. item ea n. 4. J. de rer. div.*

accom-

accommodantes huc bonam partem, quæ longo ordine in aliam rem adducit Grotius *lib. 3. c. 6. §. 14. & ſeqq.* nobiliorū populorum exempla. Ita † peculatum in præda committi 13.
dicit *l. pen. ad l. Jul. pecul. conf. l. 1 d. tit.* & expertus eſt L. Scipio apud Livium *lib. 38.* eo judicio condemnatus. Modus † 14.
tamen de præda diſponendi diverſis rebuspubl. fuit diverſus. Pleriſque placuit dividi prædam, modo inter milites, modo inter cives, præceptâ parte, quæ apud Imperatorem belli maneret. Romani † ferè ſoli publicè per Quæſtorem vende- 15.
bant, & pecuniam (manubias appellabant *Agell. lib. 13. c. 23.*) in publicum patrimonium cogebant. Quod † lege publi- 16.
câ conſtitutum refert Decius apud Dion. Halicarnaſſ. *lib. 7.* nec ipſum Imperatorem Exercitus primùm in prædam quid habuiſſe juris. Inſequentibus † temporibus major indies 17.
eſſe cœpit licentia Imperatorum, etiam ſine Quæſtoribus prædam vendentium, pecuniamque aut ærario inferentium, aut Divorum cultui, aut ludis publicis, aut alteri cuidam rei deſtinantium, denique † aliorum populorum exemplo ſæ- 18.
pius inter milites habitâ ſtipendiorum vel meritorum ratione *confer. c. 10. diſt. 1.* dividentium *v. Polyb. lib. 10. c. 5. Tholoſ. Syntagm. lib. 20. c. 4. n. 6. 7. 8.* (quod etiam ſuo tempore obſervatum refert Bartol. *in l. 28. n. 3. de captiv.*) atque ſibi, quas vellent, res præcipientium. *d. c. 10.* Unde egreſſis tùm ad militiam militibus Polyb. *d. l.* teſtatur jurandum fuiſſe, nihil ſe ex præda interverſuros, ſine juſſu ſcil. Imperatoris. Sunt † 19.
enim Exempla prædæ vel ante vel poſt occupationem direptioni militum conceſſæ, adeò, ut id tandem in expugnationibus Urbium in Jus abiiſſe videretur, exiſtimante id exercitu Flaviano apud Tacit. *Hiſtor. lib. 3. c. 19.* Nec † id aliæ 20.
reſpuere gentes, opes modo hoſtium publicas & regias, maximè, quibus devictus hoſtis majeſtatis & ſplendoris cauſa ſolenniter uti ſolitus fuerat, ipſi Reipubl. victrici addicentes. *Confer. Grot. lib. 3. c. 6. §. 24.* Apud † Hiſpanos pars aliquo- 21.
ta prædæ datur, quintâ, tertiâ aut dimidiâ penes Regem manente. *Covarruv. in relect. c. peccat. de R. J. in 6. p. 2. §. 11. n. 6. citans Regiam Hiſpanorum Legem.* ¶ Hæc † de præda. 22.

D Cæteræ

Cæteræ res à ſingulis ante univerſalem illam capturam occûpatæ primi occupantis factæ ſunt. *l.1. §.1. de adquir.poſſ.l.5. §.fin.l.7.pr l.51. §.1.de adquir rer. dom. § 17. J. de rer. diviſ. (ubi Imperator non ſine ratione ſermonem mutans ibi: noſtra fiunt. junct. §§. praced & ſeqq ibi. tuum eſſe, tibi adquiruntur. &c. utramq; & Reipubl. & Singulorum adquiſitionem cumulaſſe vi-*
23. *detur.)* Eove † jure ipſi magiſtro militum ſpolia *in l.36.§.1. C. de donat.* adquiſita eſſe poſſunt. quamvis incongruum non ſit, quod alii in d. l. innui malunt, Jus dividendi ſibique præcipiendi ex prædâ, occupatâ ab Imper. Republ. ad Ma-
24. giſtros militum tranſiiſſe. Quod † autem in *l. 31. de jure fiſci* de bonis captivorum habetur, variè diſtrahitur. à Grotio *lib.3.c.9.§.10.* ad Cives ab hoſtibus captos, nec in civitate heredem relinquentes; *ut l. 22. §.1. de captiv.* ab Accurſio ad deportatos; ab aliis ad bona captivorum, quæ in ſua civitate reliquerunt. Succurrit optimè duplici intellectu Magnif.
25. Dn. Ungep. *Exercit.Juſt.* 5. *q.5.* ubi † etiam res per ſingularem occupationem prædicto modo adquiſitas ad Exercitus Ducem deferendas non eſſe, ad oculum demonſtrat. Nec
26. † intereſt utrum publico an privato actu captæ ſint, quam diſtinctionem ſpecioſè defendit Grotius *lib.3.c.6.§.10.& ſeqq.*
27. Ne † dicam, quid voluerint Gentes, non quid potuerint
28. conſtituere, eſſe attendendum; *v. Grot.d.l.§.8.* actus, † quos ille vult privatos, tales non videntur. Nunquam authoritate publicâ occupatio bellica deſtituitur, cum Reſpubl. bellum denuncians cuivis civi poteſtatē ubicunq; res rapiendi hoſtiū
29. publicè conceſſerit. quidquid † ergò hac ratione capitur, ex cauſa belli, non (ut vult Grotius) ex belli tantum occaſione, utpotè ad eripiendum hoſti dominium in habili, capi pu-
30. tandum. Juramenti † militaris exemplum quod Grot. §.21. truncatum refert ex Agellio *lib.16.c.4.* ne te moveat, integrum vide. non de rebus hoſtium non tollendis, ſed de rebus civium furto non ſubtrahendis agi ibi deprehendes.
31. ¶ Quæ † quidem de Jure Gentium & Romanorum antiquo retuliſſe ſufficiet. Hodiè agrorum (ut rerum privatarum) occupatio rarior eſt. nec enim illi ſubditis devictis eripi ſolent,

lent, neque citra adquiſitionem territorii ab occupante curari. Territoria † autem, arces, urbes, oppida unà cum incolis, ut olim, ita & hodie ad victricem Rempubl. pertinent. 32.
Reutterbeſtall. *anno 1570. art. 96.* Dennemerck. Kriegsr. *art. 125.* Schwediſch Kriegsr. *artic. 86.* Res † mobiles citra diſtinctionem prædæ & aliarum rerum ſingulatim deprehenſarum capientis fiunt Reutterbeſtall. *d. l.* Fußknechtbeſtall. *artic. 62.* (Legibus tamen Daniæ præda interdum diſtribuitur *artic. 128.* Legibus Sveciæ per partes & regiones adſignatur *art. 84. 85.*) 33.
exceptis † quibusdam, quæ reipubl. adquiruntur, tormentis nempè bellicis, pulvere tormentario, & reliquo apparatu, item re frumentariâ in ædibus publicis repertâ, & quidquid loci propugnandi gratia habetur. Reutterbeſtall. *art. 96 (corrigi ubi † videtur* R. A. *anno 1500. tit.* waß dem Hauptman von Brandſchatz. *verſ. item* waß von) Fußknechtbeſtall. *artic. 62.* 34. 35.
Captivi † (qui quatenus in noſtris bellis adquirantur *v. poſit. 12. n. 18. & ſeqq.*) Si fuerint Principes aut in ſuperiori ordine conſtituti, Imperatori belli accepto præmio ſunt exhibendi. Cæteros quisque retinet ſibiq; exigit redemtionis pretium. Reutterbeſtall. *artic. 94. 95.* Fußknechtbeſtall. *artic. 62.* Conſentit fere Hollands Kriegsr. *artic. 59. 60. 61.* Sed leges Danicæ omnes Nobiles & alios in quacunque dignitate militari conſtitutos, item Exploratores Regi addicunt. *artic. 124.* Legibus Svecicis Captivi indifferenter ſiſtuntur Regi, qui ſibi eligit, quos vult, non ſine remuneratione capientis *artic. 88.* Quid olim in Gallia obtinuerit *v. Pappum in Comment.* des Hollands Kriegsr. *artic. 60.* ¶ Atque † ita res ſe habet cumprimis cum occupatione à militibus factâ. Idem ſtatuendum eſt de Subditis extra militiam conſtitutis (quos Paganos vocant Romanæ leges) ut & hi, quas res miles ſibi adquirit aut reipubl. ſibi aut Reipubl. adquirant, neque † plus juris eis tribuatur, quam militibus, quod faciunt Grot *lib. 3. c. 6. §. 23.* Goedd. *ad l. 3. §. 1. de V. S.* De † belli ſociis quæres. Sunt illi tales vel ſolius expeditionis ratione, vel ratione etiam authoritatis. Priores † generis ſunt auxiliares copiæ, quas equidem ſibi ſingulis privatorum Jure adquirere poſſe 36. 37. 38. 39. 40.

putamus ea, quæ privatis adquiri ſolent; cætera autem ſuæ
41. reipubl. (cujus bellum non geritur)] non poſſe, etiamſi † ejus
ſumptibus militent. Adhuc enim ſolius Reipubl. cui operam navant, bellum eſt; neque ſumptuum aut operæ præſtatio in bello adquiſitionis Jus mutare magis poteſt, quam in
42. quibusvis litibus aut negotiis privatis. Non † nego, auxiliatori refundendas eſſe impenſas. (niſi contra voluntatem belligerantis miſſa ſint auxilia *l. fin. C. de neg. geſt.*) Sed quæ conſequentia? Ergo quod occupat miles auxiliaris, auxiliatoris fiet. quaſi non alia præter hoc remunerandi ſuperſint media. & ut nulla eſſent, quaſi non à manu principalis Rei-
43. publ. expectari id & accipi deberet. Ita † prædæ partem Auxiliis conceſſam hiſtoriæ docent, ubi tamen de agris & urbi-
44. bus vix quidquam. Illos † autem belli ſocios, quorum authoritate & nomine communi bellum geritur, ſicut in belli, ita & in adquiſitionis bellicæ communionem venire probabilius eſt. Aliter poſt alios Grot. *lib 3. c. 6. §. 23. 24.*

XIV. CONSEQUENTIÆ.

1. Cæterum † Dominium, quod adquiri diximus occupatione bellica, idem Grot. *lib. 3. c. 7. §. 6. 7. & c. 16. §. 1.* externum vocat & tale quod tantum in judicio hominum coactivo valeat. In quæ inquirere pluribus hnjus dici non eſt.
2. Id † demum videbimus, an tale ſit, quod etiam in alios poſſit transferri? poſſe verò, ex generali Dominii natura *§. per tradit. 40. de rer. diviſ.* certum eſt. *v. Loffred. conſil. 45. per tot.* (*ubi pro Comite Matthere, cui oppidum Ginoſium Chriſogono Neapolitano in bello adverſus Regem Neapolitanum geſto emptum Rex Hiſpaniæ donaverat, contra Chriſogoni filium oppidum repe-*
3. *tentem conſulit*) adeò † ut ne quidem oblato pretio quod pro re forte datum eſt, eam reſtituere ſpoliato teneatur novus poſſeſſor, (niſi res incidat in cauſam poſtliminii. *v. poſit. 9. n. 15. & infrà n. 17. l. 6. l. 12. §. 7. 8. l. 19. §. 3. [ubi adde Grot. lib. 3. c. 9. §. 2.] & 9. l. 20. §. fin. de captiv. l. 17. C. de poſtlim.*) ne-
4. que † victo Occupatore dominium novi adquirentis revocetur. *diſſ. Vasquius p. 1. c. 9. n. 19. per l. fin. §. 3. C. comm. de legat.*
5. *l. 11. §. 1. D. quemadm. ſerv. amitt.* Imo † ſi occupatum Occupator pro derelicto habeat, inveniens dominus fiet. *Vas-*

quius

quius d. l. n. 10. modo † Juſtinianæo Jure hominem captum 6.
excipias *l. un. §. 3. C. de lat. lib. toll. nov. 153. nov. 22. c. 12. Con-*
fer l. 3. §. fin. de adquir. rer. dom. non obſt. l. 36. de ſtip. ſerv. l. 8.
pro derelict. l. 38. §. 1. de noxal. act. ¶ Sed † ad alia capti- 7.
vitatis conſequentia pergimus. Ajunt: introducto domi-
nii jure non licere captivos intra præſidia perductos interfi-
cere. Ita Angel. *in §. ſerv. autem J. de Jur. perſ.* per illum
textum; ubi verbum SOLERE neceſſitatem inferre exiſti-
mat. Imo Mynſing. *ad d.* §. ne hoc quidem exigit, ut intra
præſidia ſint deducti, in ſolo conflictu occidi hoſtem conce-
dens. Bach. *add.* §. negat, rationem Juris Gentium permitte-
re, ut occidatur ſubmittens arma. Contrarium † ſolide 8.
probat Grot. *lib. 3. c. 4. §. 10. 11. 12. (adde §. in poteſtate 1. verſ.*
nam apud omnes Inſt. de his qui ſui vel alien.) quoad impunita-
tis licentiam *d. l. §. 5.* non vile etiam addens temperamen-
tum *c. 11. §. 13. 14. & ſeqq.* Miſericordiam † nempe capto de- 9.
beri inculcat *c. 3. in fin. cauſa 24. q. 1.* Quem † utinam ipſe 10.
obſervaſſet Inclemens ille IV. Pontifex author cædis Fride-
rici Auſtriaci & Conradini Suevi anno 1268. in foro Neapo-
litano miſerrimè obtruncatorum à Carolo Andegavenſi *vid.*
Megiſer. delic. Neap. c. 6. p. 48. & ſeqq. In dignum † vero 11.
iſtud facinus exitium Carolo attulit, & liberis ejus, Regno
per Arrogoniæ Reges (quos Conradinus ad ſupplicium jam
ductus nuncupaverat heredes *Megiſ. d. l.* & à quibus ad Au-
guſtam Auſtriacam familiam matrimonio Philippi cum Jo-
hanna Arragonica pervenit) ejectis *Bodin. lib. 2. de Rep. c. 5. in*
fin. ubi plura hanc in rem exempla. Benè, † ait Author Com- 12.
ment. ad Herenn. *lib. 4.* hoc Majores compararunt ut mini-
me Regem, quem armis cepiſſent, vitâ privarent. ¶ Stu-
pri † captis inferendi turpitudinem ſaniorum Gentium mo- 13.
res prorſus damnarunt, ut efferatæ libidinis actum, nec ad ſe-
curitatem pertinentem, nec ad pœnam. Grot. *lib. 3. c. 4. §. 19.*
Juſtiſſimè † violentum ſtuprum etiam hoſti intentatum, ulto- 14.
re ferro perſequuntur leges Danicæ *artic. 39.* & Svecicæ *artic.*
69. ¶ Unde † quousque ſe extendat Capientis in capti- 15.
vum poteſtas, colligere facilè eſt. Captivi ſubjectionem

nonnulli tam arcto conſtringunt vinculo, ut etiam licentiam ei denegent fugiendi atque ſubtrahendi ſe dominio capientis. *per l. 5. §. 6. de re milit. c. 37 38. cauſa 17. q. 4 l. 11. de R. J. l. 1. C. de ſerv. fugit. l 60 de furt.* Alii diſtinguunt inter captum in bello juſto, & eum, qui in injuſto. *gl. in c. 9. verb. ſervitutes*
16. *diſt. 1.* Verius † eſt & juri belli ſive poſtliminii magis congruum, fugiendi *l. 26. de captiv. l. 19 C. de poſtl (unde explicanda eſt. d. l. 5. §. 6 de re milit.) §. item ea. J. de rer diviſ.* & ex ſervitute, quæ per occupationem bellicam obtigit, in libertatem ſe recipiendi poteſtatem indiſtinctè eſſe faciendam, *Vasquius*
17. *controv. p. 1. c. 9 n. 21.* modo † Captivus ad ſuos fugiat *vid. Covarruv. reſol. lib. 1. c. 2. n. 10.* eo tempore, quo conſequi libertatem poſſit; i. e. tempore belli. *v. tamen l 12. pr. l. 28. l. 5. pr. & §. 1. de captiv. Cujac. lib. 24. obſ. 31. & Grot lib. 3. c. 9.*
18. *§. 4.* Alias † malitioſè eum (non jure ſuo) fugere, quid-
19. quid dicat Grotius *lib 3. c. 7. §. 6.* non dubitem. Sanè, † cui jure belli fugere licet, is etiam Domino ſuo res quaſcunque (non duntaxat ſuas, aut quæ mercedem laboris æquent, ut limitat Grotius *d. l.*) ſubducere atque auferre in fuga poteſt, non ut Domino, ſed ut hoſti.

De Poſtliminii quoque Jure & cæteris Occupationi noſtræ contrariis dicendum eſſet. Sed ea perfunctorie maluimus & ſparſim tractare, ne, ſi pleniùs, diſcurſus noſter excreſceret in volumen.

Corollaria

I.

CAuſa ſi injuſta belli, an ſubditi obedientiã Regi præſtare tenentur.

II. An tùm ſi dubia.

III. Pro Imperantis debito an teneantur res & actus ſubditorum.

Quòd

QUòd verò è cathedra bellorum jura recenſes,
gaudeo. gaviſum ſufficiebat enim.
Ipſa aliquandò tuas Academia patria laudes
conciner, ut ſtudium noſtra Salana probat.

Præſtantiſſimo Dn. Reſpondenti convictori ſuaviſſimo ex animo gratulatur

Sigismundus Peilick D. J. U.

NOn unum eſt, quô, Doctε, places, & porrò placebis,
Ingenium, & labor, & lex benè cœpta legi.
Lex benè cœpta legi tibi proſpera quæq; minatur.
dimidium facti, qui benè cœpit, habet.

Boni ominis ergò
f.
PRÆSES.

His verſibus Scazontibus,

LEx, Gentium ſtatuta moribus, plebis
ſub ſceptra compulſæ lares, opes, dicit,
Victoris eſſe. Tu per-eruditum quod
jam *prælium* paras, (bonâ alite optamus!)
abſolve victor: & quoq; audies dici,
jò, *occupavit* iſte gloriam pulchram!

Eximio atq; Præſtantiſſimo Domino Reſpondenti, convictori & Amico plurimùm honorando gratulari voluit

Paulus Brunner.

IMpiger ut miles prædâ commotus opimâ
Non renuit brumæ frigora dura pati.
Non illum vellus ſiccarum terret aquarum
Non illum ventus, nec tenet imber aquæ.
Nec tardat ſomnus, nec mœſta crepuſcula noctis.
Sub gelido callet ſæpe jacere Jove
Sic te raptat amor didiciſſe fideliter artes
Ut quondam felix digna brabéa feras.
Sed bene: nam Muſæ vendunt ſua cuncta labore
Et niſi calloſis præmia dant manibus:
Belle cœpiſti: faveant bona Numina cœptis
Ipſe precor, pergas præmia docta feres.

Eximio ac Præſtantiſſimo Dn. Reſpondenti, commenſali ſuaviſſimo, Fautori & Amico honoratiſſimo fac.

Daniel Brunner.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE